

Blaðstjóri triggjar mánaðir í fongsul

Fyrrverandi blaðstjóri á Se og Hør, Henrik Qvortrup, varð fyrri lótu síðani dæmdur í fongsul í málinum um, at blaðið hevur gjøgnum ta sonevndu tys-tys-kelduna, fingið upplýsingar umvegis gjaldkort, hvar kend fólk hava ferðast. Persónurin handan tys-tys-kelduna, Peter Bo Rasmussen, er dæmdur í fongsul í eitt ár og seks mánaðir, og hald verður lagt á 365.000 krónur Henrik Qvortrup, sum var blaðstjóri á Se og Hør, verður dæmdur eitt ár triggjar mánaðir í fongsul. Hann skal í fongsul beinanvegin at sita triggjar mánaðir av dóminum. Restin av dóminum er treytaður.

KLUMMAN

Simona Weihe

Størstur av hesum er kærleikin

Eyðun av Reyni hevur prýtt Kærleikskúluna 2016.

Listin er einföld í ár í mun til onnur ár. Triggir feringar á kúluni í reyðum, bláum og grønum liti.

- Myndirnar ímynda himmalin, vónina og kærleikan og eru ein arvur frá aldargomlu kristnu mentanini og bera í sær stóra styrki. "Men størstur av hesum er kærleikin, ið gevur frælsi at liva lívið - tengt at ábyrgd og skyldu móttegis medmenniskjum okkara. Hjálpssemi móttegis øðrum sameinir fólk kring heimin og skapar ringar í vatninum. Tað finst óendalig styrki í hjálpssemi móti øðrum. Tað sambindir okkum menniskju og setur spor. Vælvild og hjálpssemi eru kærleiki. Góðgerðin í heiminum móti medmenniskjum í neyð broytir nútíðina og skapar eina vón fyri framtíðina, segði Eyðun av Reyni, tá hann legði fram kærleikskúluna í ár.

Uppgávuna fekk hann tillutaða í mars mánað, og um ein mánað seinni hevði hann greitt fyri sær, hvat hann ynskti at gera.

- Eg gjørdi nógvar skitsur at byrja við, men lendi at enda á hesum einfaldu útgávuni, sigur hann.

Eyðun av Reyni greiðir frá, at hann legði seg eftir at finna røttu litirnar frá byrjan.

- Litirnir fáa okkum at minnast ávíst, vit seta ávís ting í samband við ávísar litir. Litirnir hava eisini ymiskan symbolskan týðning og sami litur kann merkja ymisk ting. Reyði liturin ímyndar kærleika, men vit tosa jú eisini um at fara upp í reyða feltið, sum merkir nakað heilt annað. Tí mátti eg eisini brúka tíð til at avgera, hvat ymisku litirnir ímynda á kúluni, sigur hann.

Heilsa og trygggleiki

So leingi eg havi havt bil, so leingi havi eg goldið fyri at tryggja meg sjálva, bilin og tann ella tey, eg móguliga kann skaða í ferðsluni. Havi harafturat tryggingar fyri alt móguligt. Tað er gott og trygt.

Alt mítt vaksna liv havi eg við gleði goldið sjúkrakassa, síðan heilsutrygd og harafturat yvir skattin til heilsuverkið. Havi livað í tí trúgv, at eg so var eg tryggjað, skuldi eg fingið brúk fyri heilsuverkinum.

So kom dagurin at eg fekk brúk fyri mínari almennu heilsutrygging. Men hvat hendir? Bíðitíðin at sleppa til serlækna er frá einum til háltannað ár. Tað vil siga, at eg skal bara lata standa til hesa tíðina, hóast vandin fyri avleiddum brekum í bíðitíðini ikki er óvæntandi.

Sjálvsagt vil eg ikki útseta meg fyri at fáa skavankar av bíðitíðini. So eg fari beinan-

vegin til serlækna, sum arbeiðir privat. Og gjaldi tað tað kostar.

Men men! Hetta er ikki í lagi. Um heilsuverkið ikki fungerar, hví skal eg so gjalda fyri tað? Sjálvsagt forvænti eg mær tað sama av heilsuverkinum, sum eg forvænti av tryggingarfelagnum.

Vit hoyra javnan umberingar frá leiðsluni á LS um at ongin fæst at arbeiða har. Tað er ikki so løgið, eru sømdir og umstøður eru so vánaligar sum tað ljóðar.

Hetta leiðir aftur til tryggingarspurningin. Kanska er tíðin komin til broytingar, tá vit »tryggingartakarar« ikki fáa tað, vit hava goldið fyri.

Pengar mangla ikki í landinum, men prioriteringarnar eru broyttar. Samstundis sum vit ikki hava ráð til at reka heilsuverkið forsvarliga, so hava vit ráð til allar

møguligar og ómøguligar nevndir. Vit hava ráð til Landsbanka. Vit hava ráð til Váðaráð. Vit hava ráð til Búskapargrunn. Vit hava ráð til sendistovur. Vit hava ráð til talgildingarstovn. Vit hava ráð til at hava eini 30 fólk arbeiðandi í Heilsumálaráðnum og Heilsutrygd. Vit hava ráð til dýrt innrættað høli til umsiting. Og nógv nógv annað ...

Kanska er alt hetta neyðugt. Eg skal ikki kunna døma um tað. Men sum sagt, kanska er tíðin er komin, at vit gera upp við okkum sjálv, um partar av heilsuverkinum, sum ikki fungera, skulu privatiserast, so kunnu vit tryggja heilsuna á sama hátt sum bil ella hús. Veruleikin í dag er, at bæði arbeidsplass og privatfólk hava privatar heilsutryggingar. So onkur hevur langt síðan fingið eyga á tørvin. Er tað komið har til, at neyðugt eru við privatar trygging, so er ikki rímligt at gjalda til Heilsutrygd og Heilsuverkið á tann hátt vit gera í dag.